

דברי הכפר

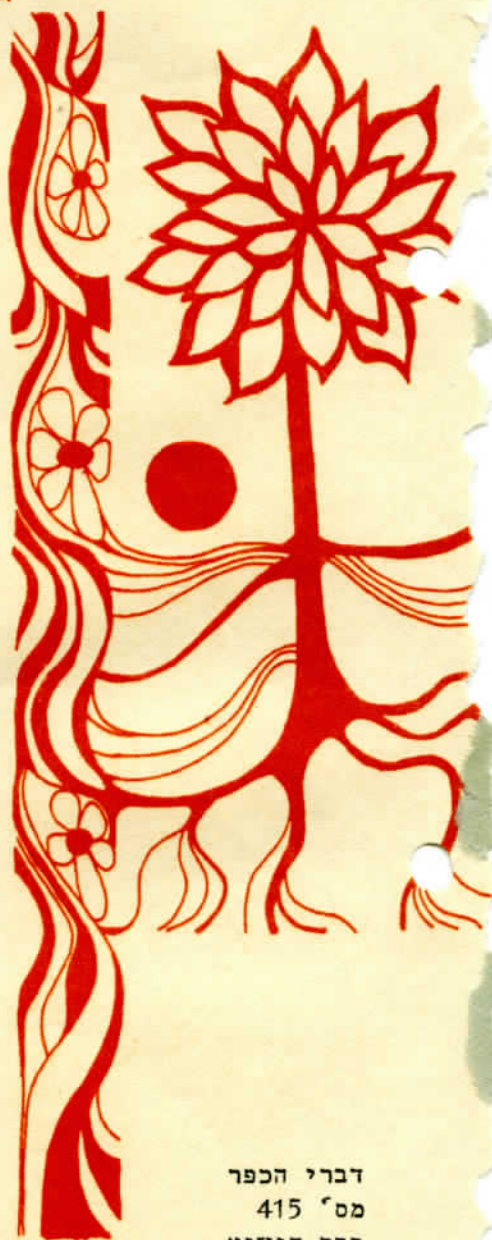

א ר ץ כ י ת ח ר ב -
י קומו לה זרובבל, עזרא ונחמיה
ו ה ע ס א ח ר י ה ס,
ו יסובו ויבנוה שנית.

א ך ה ע ס כ י י ח ר ב -
מ י י קו ס ל ו ?
ו מאי ן י בוא עזרו ?

אחד העם

(חסעה באב -- הסבוע ביום ה')

דברי הכפר
מס' 415
כפר הנשיא
11.7.75
ג' באב תשל"ה

מה נשמע ?

* שרנו לך, כהוגן, כפר הנשיא! שרנו לך צפונה ונגבה, ימה וקדמה, בימים ההם ובזמן הזה - עד שכל דור ודור ראה את עצמו כאילו הוא, כאילו הוא יצא מהתפוצות השונות! לריני וז"אק, שיזמו את המסכת, לתזמורת שהנעימה לנו את הערב, לטכנאים מאחורי הקלעים, ולכל החברים שהשתתפו בחוכנות עשירה ומגוונת ביותר - חן חן על מסיבה יום התישבות מוצלחת מאוד.

* עונת השברים החלה בבית הספר! לא מדובר על שעורי חשבון, חס וחלילה, אלא על ידיים עטופות גבס. בינתיים כיתח עפריה צועדה בראש עט שלוש! אנו מאחלים החלמה מהירה ליריב, לאליטע ולגלעד ומקווים שהכיתות האחרות לא יצטרפו לתחרות....

* עונת השריפות החלה עם שריפה זעירה במגרש הכדורגל (לשם אימון?). עוד לא הספקנו להוציא לאור את ההוראות לשעת שריפה, (למי להודיע, איפה למצוא ציוד מחאים לכבוי אש וכו') אך מקווים לעשות זאת לפני סוף הקיץ.

* שמענו בשמחה על החלטתם של דוד ושאוהל לחזור אלינו - הם יגיעו עם שלוש הבנות לפני התחלת שנת הלימודים. ברוכים החוזרים!

* גם הופתענו וגם שמחנו לראות את יוני בן-חיים ומשפחתו שוב בינינו. הפעם יוני בא לתקופה של כחודש וחצי לעטוק בעבודת המחקר שלו בנושא "הירדן". בהזדמנות זו נאחל לבתם הקטנה דנה "מזל טוב" לרגל יום הולדתה הראשון שחל השבוע.

* החלמה מהירה לקולוניה שלנו בבית החולים בצפת: לרות ג' שעברה נחוח ברגל, לסיון הקטן לב"יין ה', לגרשון מדר ויאיר - שכולם יחזרו בריאים ושלמים הביתה בקרוב. לבתיה ר', השוכבת בחדר החולים, נאחל רפואה שלמה, שתוכל לבקר בגרופית בקרוב לראיאת הנכדה החדשה.

* במסגרת "שבוע התוחך" נבחרה ציונה ס' לחיילת מצטיינת באיזור שלנו. כה לחי!

* ברוכים החוזרים לשוש וזמי שבודאי עוד יספרו לנו בהזדמנויות שונות על חוויותיהם בחו"ל. בכל אופן, מסרו לנו הרבה ד"ש מבני המשפחה, וחברים אחרים שפגשו בארה"ב.

* רותי מרקס מחליפה את נורית בהכנת קבלת השבת ועוסקת בעבודת קודש זו ביחד עם דליה - ברכותינו לסתיין והרבה הצלחה ושיתוף פעולה מצד כל האוכלוסיה.

* מספרים לנו שלג' ינג'יח ולאברהם מ"גרעין הגליל" נולד בן וקוראים לו עידן. מזל טוב לכל המשפחה.

* מזל טוב ורוב נחת *
* לרחל ואילן בגרופית *
* לבתיה ומאיר ולכל הדודים *
* על הולדת "גל" הקטנה *

ימי הולדת

12/7 - דוד אלמן
14/7 - ריבה בן-נחן
רימונד גוסר
סניה מגן
15/7 - אסתר פיליפס (75)
מיכאל דארי
אינגה סגל
אריאל סינה
משה גרשמן
16/7 - רותי מרקס
17/7 - צילה מסר
18/7 - ג'וליה ניצן
אירית בן-חיים
מריון גרשמן
דורון כהן
20/7 - אוסי אדלשטיין
אליזה יודן

ימי נשואין

16/7 - יעל ואדי נמנוב
19/7 - ג'נט ולוי גניסלב

עד 120 ל כ ו ל ם !

המזכיר

2

על אף האיחור, ברצוני להתייחס לשני מאורעות שכבר הספקנו לחוג אותם.

ראשית, לילדים, למורים ולמחנכים היוצאים משגרר שנת הלימודים למנוחה, לבילוי, להשתמיות, לתורניות ולעבודות של חופשת הקיץ - ברכותי ואיחולי. תהיה שנת הלימודים הבאה עלינו לטובה פוריה ושקטה. וחודה לכל אלה שהעניקו לנו את חווית מסיבת הסיום.

שנית, ליום ההתישבות ה-27, ברכת יישר כוח לכל אלה אשר נטלו ונוטלים חלק בבנין ישובנו. מי ייתן ונוכל להמשיך במלאכה ללא תקלות וללא הפסקות, כשהשלום שורה בביחנו ובארץ כולה.

ד"אק.

תוכנית קבוצות הקיץ.

שיוון	מדריכים	מספר	ס פ ט מ ב ר	א ו ג ו ס ט	י ו ל י
שיכון מחנדים	רוי-ויטה	עד 45	מתנדבים בודדים		
				20.8	24.7
אולפן	צוות אולפן	25-20	אולפן חדש		
אולפן + דירת דה"ק	דני נ'	31			
					27.7 3.7 קנדים
בית ישן ינקל	יופי	10	אנגלו-הולנדים		
קבמ"א + אולפן	איחן	44	15.8 3.8 יהודה הצעיר		
קבמ"א + אולפן	לרי + מקס	39	29.8. - 17.8 הבונים אנגליה		

הננו משתתפים בצערו של לן ווינטראוב ובני משפחתו על פטירת האם

נדליק נר לזכרו של יוסף וולפין ח' באב

מצאתי בלונדון תמונה דומה לזו הראיתי במנצ'סטר. יש למחל בית ספר מקיף גדול ברובע היהודי לשעבר - אסט אנד - וכל הבנין עושה רושם ביופיו ובגודלו. ישנם חדרי ציור בחקירותיהם חלונות גדולים המבטיחים אור מלא ועצום. על המלאכה מופקדים חמישה מורי אמנות. בהחלפת דעות ורעיונות מצאתי שעל אף הכל, הבעיות העומדות בפני המורים הם וכאן הן זהות למדי. אצלם בחברה פלורליסטית, שבה עוד לא התמזגו התרבויות והמנהגים של עמים שונים מעבר לים, הרבה ילדים מתקשים לנצל כראוי את מה שבית הספר מסוגל לתת. בעיה דומה כמובן קיימת אצלנו אף בבית החנוך - ילדי עדות סוגות עודם מחפשים דרכם באופן חברתי ובאופן למודי.

ביסיתי כוחי בהוראת העור אחד, כשבתוך הכיתה היו בנות יוצאות האיים הקריביים והודו. תחילה חשבו שאני מפקחת, ואחזה בהן בהלה, אבל כשנודע להן שאני ישראלית הציפו אותי בשאלות על ילדינו, והסברתי איך ממשיכים לחיות וללמד כששוררת מחיחות בסחונת בסביבה.

מורים שונים ציינו שקיימים אלימות והרס ציוד, והאחימו כגורם לא מבוסס את שפע סרטי האלימות המוצגים על גבי הטלוויזיה.

מבין הזכרונות הבולטים היה יום העצמאות, שביליתי דווקא במנצ'סטר. הלכתי למרכז הציוני לסמע נאומים מרגשים עד זרימת דמעות, והתגעעתי לאווירה המיוחדת הקיימת אצלנו. הנואם המרכזי שהתבלט בין כל הנואמים היהודים הרגשניים היה הדוכס מדבונשייר - שמרן אריסטוקרט, חוצאה של חנוך מיוחד מסיבא את מדינת ישראל כדוגמה למופת ואור דולק בעולם עצוב. לגבי, מסמר הערב היה הופעת נער חניך "הבוניס", שנכנס בריצה לאולם כשלפיד בוער בידו. הלפיד הודלק בישראל, וראו איזה פלא! הוא רק הגיע לבמה והלפיד כבה!

עבר זמן עד שהסתגלתי שוב לנוף האנגלי. האוכלוסיה מגוונת יותר משזכרתי. יוקר החיים הוא מדהים, והאווירה הכללית היא חמרנית וגם ללא תקווה וכוון. יש דברים אבל שלא השתנו: בתי המרזח עדיין מלאים, והכדורגל תופס את מרכז ההתענינות.

הרצאתי פעם בפני נרים מקבוצת "ויצו". כמובן שהסברתי להן איך היה לחיות כאן לפני ואחרי מלחמת יום הכפורים, אבל מה שהפתיע אותן היה שקיים מגע יהודי - ערבי בפסים יום - יומיים ושלווים. כשאמרתי שלמדתי בסמינר קצר שבו למדו גם מורים מכפרים ערביים ושנוצרו קשרי ידידות, הן אמרו שעובדה כזאת מעולם לא הודגשה בכל ההרצאות על מדינת ישראל היום.

נצחתי את העות הנסיעות השונות על ידי רשומים של נוף וכני אדם, להנאתי ולהנאת המודלים. בדרכי הביתה ביליתי כמה ימים בהולנד, ובקרתי בעיקר במוזאונים: הרייקסמוזאון היה הרב רושם ביותר. כאן לראשונה ראיתי את אוסף ציוריו של רמברנדט ובני תקופתו.

פירנצה באיטליה היא למעשה עיר שכולה מוזאון אחד גדול. קשה לי לתאר במילים ספורות את כל רחשי לבי כשהסתובבתי במקומות. כמה נפלא היה להסתובב ברחובות של עיר הרנאיסנס ולפגש בשטח בו מרוכז כל העושר והיופי של ארכיטקטורה, פסול וציור! ביקרתי כמובן במוזאונים העיקריים, ונהניתי במיוחד מן ההזדמנות לראות במו עיני מה שהיה עד אותו הרגע על דפי ספרי אמנות בלבד.

טוב למורה, כשעשר שנות הוראה טובות מאחוריו, לצאת, לראות, להתרשם ולחזר עם רעיונות חדשים. חזרתי בתחושה שציור ואמנות הם אמצעי בסוי הנחוצים לילדים בכל הגילים. בסנה הקרובה מלאכה וציור יילמדו במקלטים בב"ס עמק החולה. למרות שאני מבינה שהסיבה היא חוסר מבנים, אישית נראה לי שחבל על הילדים הלומדים מקצועות אלה היכולים לתת הרבה ליצר היצירה. נקווה שהמחר הלא רחוק יהיה טוב יותר.

מזווית ראייתו של חבר פשוט

לדן - סרחון - אוויר צח וחיונן

את צודקת טרה, צריך להחליט שלא מעטנים במקומות צבוריים. אני מתארת לעצמי
הנוכל אחר כך להתיק את ההחלטה יחד עם ההחלטה על הליכה יחד בחדר האוכל ועם
ההחלטה לילדים מחמת לשון-מצווה אינם אוכלים לבדם בחדר האוכל.

נדמה לי סדווקא הנזכר של העיסוק הוא פחות עניין של החלטה באסיפה ויותר עניין
של התחשבות בדולת.

כמי שבגמלה מעסוק לפני כבעה חדשים (ועושה כל מאמץ שלא להתחיל כוב...) (אני יודעת שהמעטנים הם סוג מסויים של חזירים הברתיים - סליחה על הביטוי).
החלות בסיגריות היא כל כך גדולה עד שהמעטן - שהוא בדרך כלל אדם תרבותי ובעל
עקרונות מפותחים - מסוגל ללכלך את הוצפה בתולי סיגריות כאשר אין מאפיה
מסביב. הוא מוכרח להדליק סיגריות באוטובוס דחוס שהלונותיו סגורים ויש בו
ילדים רבים. המעטן - המעטן - המעטן "מת" לסיגרית - מסוגל לשבור בהכנעה רבה
סיגרית גם מווייס סמל אחר הוא לא החליף מלה מאד הריב האחרון שלהם לפני
שנתיים. אולי זאת ההזדמנות עבורי לספור את לבי: כמה פעמים גרמתי לילדי שלי
כוונות מהסיגריות שלי? יותר מדי פעמים.

כל זה אמור לגבול אנשים אחר בדרך כלל יש להם זכות ברירות מאד לגבי מותר ואסור,
צווי ובלתי צווי. יסור למשל חבר אצלנו אשר כועס מאד על ילדים קטנים ומפריעים
את ארוחת הערב שלו (ובצדק). אבל הסיגריות שהוא מעבד ליד הסולחן שלו, מקלקלים
את ארוחת הערב שלי, במרחק של כמה שולחנות (ואם עלי לאכול בגלל זה בבית?).

לכן, טרה, חשוב מאד שהחלטה את הוצעה שלך ואני תומכת בה מאד, למרות שהיא איננה
מעשית. אולי הכתרון הוא בכך שבניס מאד מן המעטנים כן: ייתכן שכוחך היא
להרוס את בויאונך שלך. אולי באיזו רשות אנה גודל את האוויר הצח שלי? באיזו
רשות אתה מקלקל את הארוחה שלי?

ואולי גם יהיו עוד כמה עוסקים כאלה אשר יצטרפו לרשימה הארוכה והמתארכת של
אלה אשר פרכו מן העיסוק?

על הרבות בקבוץ

לאחרונה היו לי כמה הזדמנויות טובות להזכיר ב"מועד הקבוץ מן העיר".

הכניות הרבות כגון "סרחי לך...", מסיבת הסיום של בית הספר ומסיבת ערב
שבועה גרמו לי התרוממות נפש, וחוויה תרבותית אמיתית. נדמה לי שרק בקבוץ
נוהגים אנשים ליצור תרבות של ממש כמו ידיהם למען עצמם, ויכולים אנשים טובים
אשר אינם שחקנים, רקדנים, מחזאים ובמאים מקצועיים להופיע בפני חבריהם וכולם
נהנים.

בית הספר המקומי
(עדכון תוכניות)

לפני מספר חודשים כתבתי סקירה על בית הספר המקומי, שעוררה הדים בעיקר מחמת הנימה הפסימית ששלטה בה לגבי עתיד המוסד, והאפשרויות להחזיק בו בכוחות עצמנו. מאז כמובן לא השתנה הרבה באופן יסודי. לא הציף אותנו נחכול כל קליטה כימלא את הכיתות, גם קשה להגיד שעומדים בתור כדי לצאת ללמודים ב"אורנים", ובכל זאת מחזיקים מעמד בכבוד.

עם סוף שנה הלמודים ברצוני למסר לכם על שינויים והחלפות שחלו או יחולו בהתחדש הלמודים בספטמבר.

אלה הכיתות:

"עפרית" "חוחית" - כיתה ז' - מתחילים ללמד בחטיבת הביניים ב"בית החנוך"
"עפרוני" - כיתה ו' - מעתיקה בית ל"בית הטלויזיה"

(שתי כיתות אלה ימשיכו להיות חברה אחת עם טפול ומועדון מחתפים)

"כנרת" - כיתה ד'/ה' - ימשיכו ללמד בכיתתם

"יובל" - כיתה ב'/ג' - " " "

כיתה א' בגן - מספרם עלה ל-17

העובדים:

מטפלות (מטפלים):

ריני כ. + יואב פ. חלקית ב"עפרית"

נעה (חלקית) + לאה ב"כנרת"

כוכבה + ? ב"יובל"

יש לציין שנחגבש לאחרונה צוות מטפלות קבוע, ולמרות כמה סימני שאלה, אנחנו חוזים שנה יציבה.

מורים:

אנגה ממשיכה ללמד ב"עפרוני" בעזרת

חמר וו. במקצוע המחמסיה

נורית ממשיכה ללמד ב"כנרת", כחנעה עוזרת לידה חלקית

יעל מתחילה ללמד ב"יובל"

יעל נ. חוזרת לגן וחלמד שם בין היתר את כיתה א'

עיקר השינויים חלים השנה במגזר המורים החלקיים:

רחל ממשיכה בעבודתה בחנוך המיוחד בבית ובחננה באילת השחר

דג'י ממשיכה ללמד מלאכה בבית

שרי ממשיכה ללמד חנועה, בבית ובאזור

לצערנו נאלצנו להפרד מכמה מורים העוברים ל"בית החנוך", ולא לכולם מצאנו מחליפים:

להלן רשימת החברים אשר נרשמו ללמודים, לאחר אשור ועדת ההסתלמויות וחאום עם ועדת כח האדם:

(א) אמנויות, חוביבים והסכלה למבוגרים. פעם בחבוע

דוד קולט - צילום	בקי ארנברג - תלמוד
ריני כהן - פיסול קרמי	בסי עדר - עברית
יעל נמינוב - קרמיקה	ג'נט גניסלב - עברית
מטי דיבון - קרמיקה	ג'וליה ניצן - עברית
שרה דבולט - מוסיקה	ישראל הדר - אנגלית
לואי נחן - מוסיקה	אריאלה הדר - מקרא
מרים כהן - גרפיקה	בטיה ריינס - מקרא
אלזה בן-חנוך - גרפיקה	בן-שבע מרקוסון - מחמטיקה
גילה מדר - אריגה	רות רחמני - ספרות
פרנקי גליק - רקמה	רוחי עמית - ערבית
ג'נט פרימוסט - מחול	

צפת

שושנה אפטיין - דרמה
רות נאי - "
רחל אבידור - "
ג'ין פנקוס - "
גרסון אפטיין - "
הנרי בן-יהודה - "

חדרה

טליה טייך - חוג לריקודי עם

(ב) למודים מחוץ לאזורנו, מלאים וחלקיים

נעמי רחמני - הפרעות בחקשורת - אוניברסיטה חל-אביב - שלוש שנים - למודים מלאים
אריק ארנברג - מחשבת ישראל - ארנים - יונה אחת - למודים מלאים
מקס מדר - נגינה בצ'לו - חל-אביב - יום בשבוע במסך יונה אחת
שרי שובל - מחול - חיפה - " " " " "
<u>המסך למודים משנים קודמות</u> (ג)

אסתר נצר - פסיכולוגיה - אוניברסיטה חיפה - למודים מלאים
ג'ורג' נאי - ספרות אנגלית ותולדות החיאסרון - האוניברסיטה העברית - ל. מלאים
דינה בן-צבי - פיזיותרפיה - מכון וינגייט - למודים מלאים

על למודים פונקציונליים תבא הודעה נפרדת.

כל עוד הקיבוץ ניסה לספק את הצרכים הבסיסיים היה התפקיד קל, החלוקה היתה שווה עד כמה שאפשר או לפחות לפי הוותק, והכל הסתדר פחות או יותר. היה מובן שלכל אחד מגיע שולחן וכסאות, רדיו, דירה עם שרותים ותקוה לבסוע לפחות פעם אחת לחו"ל לראות שוב את ההורים.

לדעתי, הטיטה הב"ל, החלוקה השוויונית הדומה לכל אחד, אינה מתאימה עוד כדרך לספק את רצון החברים אשר התעוררו עם העלאת רמת החיים בקיבוץ (גם בכפר הנשיא). מכיוון שלחלק שולחן או כסאות זה די פשוט, אבל אותה טיטה אינה מתאימה כאשר חוסבים על מקלטי טלוויזיה, מזגני אויר, מערכת סטריו, מצלמה טובה ועוד. ומה עושים כאשר כמעט כל החברה כבר נסעה פעם אחת לחו"ל וישנם כאלה שהיו רוצים מאד לבסוע טוב, הפעם לטיול קצר באירופה או אולי ליוון ותורכיה. עיניהם של חברים אחרים בטואות למיזוג אויר או מערכת סטריו. ישנם גם כאלה שבקושי מסתדרים עם התקציב הכולל השבתי והיו רוצים לשפר בהרבה את הריהוט בדירתם, ובמצבם הקשה (יחסית) ומגיע תורם לבסוע לחו"ל, יוצאים לטיול ל-6 שבועות באירופה (בטיעה שעולה 15.000) ואז חוזרים למצבם הבלתי מספק! אולי מותר יהיה לצאת ל-3 שבועות לחו"ל וגם לקנות רהיטים?

היות והמשכבו פחות או יותר לפי הטיטה המקורית של חלוקה שווה ודומה לכל אחד, יוצא שבוציא בעצם כסף רב על כל מיני מבצעים, אבל עדיין לא תיבתן לכל משפחה האפשרות לקבוע בשביל עצמה סדר העדיפויות שלה. אי לכך, אני רוצה להציע שיטה חדשה כדלקמן:

א. קרן חברים - כל הכסף אשר היו מוציאים על ריהוט, נסיעות לחו"ל, מבצעים מיוחדים כמו טלוויזיה או מזגני אויר, יכנס לקרן אחת, אשר תחולק לכל חבר כמו תקציב כולל. מטרת אותה תקציב יהיה לאפשר לכל משפחה לתכנן לעצמה מה עדיף לה. רכישת ריהוט, טלוויזיה או מיזוג אויר או נסיעות לחו"ל, כלי מוסיקה, סטריו, מתנות יקרות לילדים בחוץ ועוד. אני מעריך שלפי ערך הכסף של היום, היהיה אפשר לתת לכל משפחה כ-3000 ל"י לשנה. התקציב הזה יירשם בכרטיס בנפרד לתקציב הכולל הרגיל, מכ יורן שבסוף כל שנה המשק יוסיף ליתרה את אותו סכום אשר יבטא את ירידת ערך הכסף באותה שנה - כך שלכל אחד יכול לחסוך את התקציב מבלי להפסיד מערכו. ובנוסף, משפחה אם תרצה מאד לחסוך לאיזו מטרה חשובה בעיניה יכולה להעביר מתקציב הכולל שלה לקרן החברים ולקבל כמובן תוספת הצמדה.

ב. שיוויון - על מנת לשמור על רמת חיים די שוויונית בין חברי כפר הנשיא (שיוויון מלא איננו אפשרי, ספק אם רצוי, ובהחלט אינו קיים כיום, ראו מערכות הסטריו במשק) הנבי מציע שכל אחד אשר מקבל מנוחה בכסף או בריהוט או כרטיס נסיעה לחו"ל יצטרך לשלם מהקרן שלו בתזרה לכלל החברה מחצית השווי של המתנה (מעל 500 ל"י) לי בראה שזה מוצדק ולמה?

א. הוא מקבל את הקרן מהחבר על מנת לספק את המשאלות הגדולות והיקרות - ואם הוא כבר קיבל חלק מהם, מוצדק שהוא יוותר על חלק מהתקציב אשר יעמוד לרשות שאר החברים.

ב. אם החבר יודע שמחצית כל מתנה מוחזרת למשק, לי יש רושם שזה יקטין את מספר המתנות שהוא יהיה מוכן לקבל מקרוביו, וכך בוכל לטמור על שוויון מתקבל על הדעת בין החברים. למשל, אם משפחתו מוכנה לשלוח לו כרטיס ביקור לחו"ל והוא יצטרך להחזיר את מחצית הסכום, באמר 5000 ל"י למשפחה, אז ברור שבזה הוא דוחה רכיטת טלויזיה לעוד כ-3 שבועות. השבועים לידו יקבו טלויזיה מיד אך לבסוע לחו"ל יצטרכו לחכות 6-7 שבועות. למשפחה הראשונה ישנם קרובים עשירים בחו"ל ולשבועה אין, ובכל זאת שמרנו על שוויון מתקבל על הדעת!!!

ג. בסיעות מיוחדות - גם כאן בראה לי שהטיטה הקיימת כולל ההצעות החדשות אינן מספקות, אנסה להסביר מדוע.

1. מצד אחד, קשה לחבר כיום להתאפק ולא לבקש עזרה מהקיבוץ לבסוע ולעזור להוריו או לקרוביו, כשהוא מרגיש שבאופן כללי מצבנו הכלכלי די טוב, לעומת המעגל הגדול של כספי הקיבוץ, בקשתו כל כך צנועה!!! כיום חבר יכול לבקש עזרה כאשר במקרה דומה לפני 10 שבועות, לא היה מעלה על דעתו לעשות זאת.

2. מצד שני, יתכן מאד שחבר היה מאד רוצה להשתתף במאורע משפחתי מיוחד, הוא היה מוכן לזרז על דברים אחרים על מנת להיות בוכה, ולפי השיטה כיום, אין לו אפשרות (פרט אם תורו לחו"ל קרוב) במצב זה קשה לו לפנות לקיבוץ ואפילו אם כן יפנה, יקבל את הכל או לא כלום.

3. יוצא מכך - שבעצם לפי השיטה כיום וגם לפי כל ההצעות החדשות, החבר יכול לבסוע כשמצב הוריו קשה אך לא יוכל אם מצבם טוב. זאת אומרת, אבו יוצרים במו ידינו מצב שהבסיעות המיוחדות למפגש משפחתי תהיינה על רקע של מוטור, בו בזמן שלהרבה חברים עדיף היה לבקר את ההורים ביובל לחתונתם, בשמחות, ולא לחכות עד שאחד מההורים גוסס!

אני מציע שלכל הבסיעות הללו על החבר להשתתף במחצית סכום הבסיעה והמשק ישתתף במחצית השנייה. אני מודע שבהצעה זו אני פוגע במשהו מעקרונות הקיבוץ, אבל לדעתי אין כיום ברירה טובה מזו. מכיוון שכמעט אי אפשר כיום לקבוע מה בעצם החבר צריך לעשות על מנת לעזור להוריו ולדעתי רק על ידי ויתור מסויים מצידו בוכל לקבוע קבי מידה חדשים. ברור שבכל זאת מקרה קשה במיוחד (אולי עבין של שתי בסיעות או לארץ רחוקה במיוחד) בשמרת לועדת החברה הסמכות לעזור לחבר מעל למחצית הסכום. אבל אז מקרים כאלו יהיו נדירים.

הערות: 1. לאותן המשפחות המעטות אשר במצאים במשק תקופה ארוכה וטרם בסעו לבקר את משפחותיהן, זכום לבסוע מחוץ לתוכנית הב"ל בשמרת.

2. גם לאותן משפחות שכבר בסעו פעם אחת, וקרובות לבסיעה טביה, עליהן לקבל פיצוי מטריים היות ובטיבוי השיטה, הן נדחקות אחורנית. אפשר לתת לאותן משפחות מקדמה של תקציב של הבטיים או משהו דומה.

3. היות והתור לחו"ל יתבטל, יהיה צורך להגדיל את מספר ימי החופש בשנה - במקום 42 ימים כל 15 שבועות.

הייתי מציע להגדיל את מספר ימי החופש מ-12 ל-

15 יום בשנה.

~~~~~

P A R E N T S '   P A G E

~~~~~

* A new craze has started in school -- the latest fashion is to walk around with your arm in a plaster cast! In the first week we reached the dizzy total of three from one class (Elisha, Yariv and Gilad) and the competition is now closed.

* The summer fire season has also started with a mini-fire at the football field. We hope to publish instructions for emergency fire drill before the end of the dry season.

* We are happy to announce that David and Shaula Ellman are coming back to settle in Kfar Hanassi - they will be arriving with their three daughters within the next few weeks.

* Our best wishes for a speedy recovery to all our patients in Tsfat: Ruth Golan after a knee operation, little Sivan Cohen, Jane Hagerty, Gershon Mader and Yair Doari. Hope to see you all back home very soon.

* As part of the events of "Artillery Week" Ziona Segal was chosen as the outstanding girl soldier of this area. Congratulations!

* Ruthi Marks has taken the place of Nurit on the "Kabalat Shabat" team and will be preparing the programme every week with Dalia.

* Mazal Tov to Batya and Meir Rainess, (and to Dalia and Udi) on the birth of a daughter, Gal, to Rachel and Ilan in Grofit.

~~~~~

M A Z A L   T O V

12/7 David Ellman

14/7 Reva Ben-Natan
Raymonde Gutter
Tanya Magen

15/7 Esther Phillips - 75!
Michael Doari
Inge Segal
Ariel Cina
Moshe Gershman

16/7 Ruthi Marks

17/7 Zilla Maser

18/7 Julia Nitsan
Irit Ben-Haim
Marian Gershman
Doron Cohen

20/7 Ossie Edelstein
Elida Yarden

.. ..

16/7 Yael & Eddie Nemenov

19/7 Jeanette & Levi Genislav

~~~~~

128
IT'S A LONG WAY.....

It was hardly the gay lights and merry hotels of showbusiness in Britain, but somehow I enjoyed and got much more satisfaction out of "roughing" it in the back of an army bus during our tour of front-line positions in Sinai. About two months ago, a good friend of mine who came on aliya together with me asked me to help her. She had been asked to find a group of entertainers, all olim chadashim, to go and sing to the troops in Sinai. So off we went, two girl singers, Roy on the trumpet and percussion, and myself on the guitar, just like old time in Beth Habonim in London.

On the Friday, armed with two guitars, harmonicas, trumpet and the bag of tricks (tambourines etc.) we boarded one of Tshal's Boeing 707's at Lod, bound for Refidim, Sinai. There we dined at the Officers' Mess and were briefed on the present strategic & tactical plans (or so it seemed) by a "general" sort of guy with two felafels on each shoulder.

Off to our first date....an army bus had been put at our disposal, and I immediately fell asleep while the other three went into ecstasies over the view of the never-ending sand. A pathetic thought occurred to me that so many of our boys had fallen or been crippled over fighting for this useless piece of sand, to say nothing of the thousands of Egyptians too!

The weekend passed quickly, with all the audiences reacting very favourably to our programme. They loved us (especially the two girls) and we had especially kept our material short, easy and recognisable. The songs we used were those that the soldiers knew, either well or vaguely, and they were quick to join in. We sang mainly in Ivrit and English, with a touch of Russian, Dutch, Chinese and French thrown in to keep it international!

I was amazed to learn that only one of the front line bases had been visited (once only) by any sort of Army Entertainment Group in the previous nine months. One of the officers told me, "They prefer to play in Tel Aviv or Haifa." I say they should be taken out of the recording studios and the cities and meshakim and sent down to Sinai to play in the front line. The bases down there are crying out for entertainment to ease their boredom.

On reflection, I suppose I would have enjoyed the weekend a hundred times more, had I not got the army looming over my head in September, although I was slightly reassured by the personal informality in the atmosphere there -- that can only be good. The people were so friendly and appreciative, and we were given 5-star treatment everywhere, including a private bus and driver, "cosy" accomodation and countless showers of mitz and beer -- not to mention the coffee that I almost began to look like!

We may go again -- we may also play here for the meshek. I'd personally like to organise a small group of singers and entertainers to go down with me from Kfar Hanassi, because we're certainly not short on talent.

L a r r y.

נוכחים: זמי, אריה נ', נועה, אריה וו', אביבה, רחל, בני פ', יענקל, יצחק ג'.

1. שנת חופש לשרונה - בהסתתפות משה ב"ח וס.רונה.
אושרה המלצת וועדת הבנים לשנת חופש לשרונה
2. בקשות לחברות: - בהסתתפות משה ב"ח ושמחה.
הוחלט להמליץ בפני האסיפה לקבל לחברות את: לאה ונחמן כץ
דינה בן-צבי
איתן נמלי
3. בקשות למועמדות: - בהסתתפות שמחה.
(א) ברוב קולות הוחלט להמליץ בפני האסיפה לקבל את שרי דודס למועמדות
(ב) ברוב קולות הוחלט להמליץ בפני האסיפה לקבל את מיכאל דרבקין למועמדות
4. אימוץ חיילים בודדים, של"ת - בהסתתפות פנינה משה ב"ח, שמחה, ישראל ה' ג'ו ר', סלמה.
כפי שהוחלט בישיבה קודמת, נעשה נסיון להבהיר לעצמנו את גישתנו הכללית לנושא האימוץ על צורחיו השונות, לאור הנסיון שנצבר עד כה והקשיים המהעוררים מדי פעם.
סוכס מחדש שבחקופת שירותם הבצאי, יהיו חיילים מאומצים במעמד שווה לבנים חיילים. לגבי אחרים הוחלט לדון בכל מקרה בפני עצמו.
5. חוספת אט"ל לפעילים במטרה מלאה בעיר - סוכס להגדיל את החוספת
מ- 40.- ל- 60.- לחודש.
6. איטור עקרונות וועדת ההסתלמויות - בהסתתפות ציפורה
החקיים דיון על העקרונות שהוצעו ע"י וועדת ההסתלמויות כפי שפורסמו ב"דברי הכפר" ב-27.6.75. סוכס לחקן את הנוסח כדלקמן:
- לימודים שאושרו מטעם ענף או וועדה יהיו במסגרת הסטנדרטים שנקבעו ע"י ו' ההסתלמויות, כולל מקום הלימודים, חקציבי הוצאות וכו'. כל ענף או וועדה המתכוננים לשלוח חברים ללימודים יבואו בדברים עם וועדת ההסתלמויות על מנת לברר את הסטנדרטים הנהוגים.
7. הצעת וועדת החברה בענין טלביזיות - לפי הצעת וועדת החברה החליטה המזכירות להמליץ בפני האסיפה להיכנס לדיון בענין טלביזיות לחדרי החברים.
8. מרכז האיחוד - בהסתתפות יצחק ע'.
המזכירות שמעה אינפורמציה על הנושאים שיובאו לדיון במרכז האיחוד
9. קבלת קבוצות לא-יהודיות - בהסתתפות רוי וראובן ג'.
כפי שהוחלט בישיבה קודמת, החקיים דיון בשאלה זו, לאור פניות שונות אלינו, וכן בעקבות המצב הכללי של כוח אדם זמני וקבוצות נוער בארץ.
לאחר שהתברר שלא קיימת החלטת אסיפה בנושא זה, סוכס לאמץ את העקרון שהתקבל לגבי בודדים, ולתת עדיפות לקבוצות יהודיות.
10. ביטוח בריאות בחו"ל - בהסתתפות ראובן ג'.
לאחר שראובן ביקש הנחיות בנידון, סוכס שתקציב הנסיעות לחו"ל יכלול ביטוח בריאות בחו"ל, הוצאות אחרות הקשורות בהכנות לנסיעה כגון דרכון, וכן הובלת הנוסעים אל טדה התעופה וממנו.
11. פגישת עבודה של המזכירות עם גרשי - חקיים ביום ו' - 25.7.75 - 13.00.
ישיבת המזכירות הבאה חקיים ביום א' - 20.7.75 בערב.